

Jean Monnet Chair
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Rada Unii Europejskiej

Struktura organizacyjna

1. Horyzontalnie: 10 formacji
2. Wertykalnie: 3 płaszczyzny działania:
  - ministerialna (formacje RUE)
  - ambasadorów (COREPER I, COREPER II i komitety)
  - ekspertów (grupy robocze)

Struktura organizacyjna

1. Regulamin Rady z 1.12.2009 r. zwiększył liczbę formacji RUE z 9 do 10, rozdzielając ROiSZ na RSO i RSZ
2. Odtąd formacjami Rady są:
  - Rada do Spraw Ogólnych
  - Rada do Spraw Zagranicznych
  - Rada ds. Gospodarki i Finansów (łącznie z Budżetem)
  - Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (łącznie z Ochroną Ludności)
  - Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumenta
  - Rada ds. Konkurencyjności (Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Badań i Przestrzeni Kosmicznej (łącznie z Turystyką))
  - Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii
  - Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa
  - Rada ds. Ochrony Środowiska
  - Rada ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu (łącznie ze Środkami Audiowizualnymi)

Skład RUE

1. Początkowo RM EWG i Euratomu, a także SRM EWWS, składały się z MSZ PC
2. Pierwszą formacją Rady była Rada ds. Rolnictwa złożona z MR PC (1962 r.)
3. Do TM traktaty nie precyzowały dokładnie rangi przedstawicieli PC reprezentowanych w RUE
4. TM: członkami RUE mieli być przedstawiciele PC na szczeblu ministerialnym, posiadający pełnomocnictwa swych rządów

Skład RUE

5. Regulamin wewnętrzny RUE z 5.06.2000 r. pozostawił swobodę rządowi PC, co spowodowało, że często są one reprezentowane przez sekretarzy stanu
6. W niektórych przypadkach RUE obradowała na szczeblu SPR (od deklaracji stuttgarckiej do TL)
7. Od TM w posiedzeniach RUE biorą udział w razie potrzeby przedstawiciele landów (D, A), regionów gospodarczych lub wspólnot kulturowych (B), wspólnot autonomicznych (E) i regionów (I)

Kompetencje formacji RUE

1. RSO odpowiada za
  - wszystkie sprawy instytucjonalne
  - rozwój integracji w głąb i wszcz
  - wprowadzanie decyzji RE w życie
  - koordynację działań poszczególnych formacji
  - rozstrzygnięcie sporów kompetencyjnych między formacjami
2. RSZ zajmuje się działaniami zewnętrznymi UE
3. Pozostałe formacje zajmują się dziedzinami wymienionymi w ich nazwach
4. Największe znaczenie wśród formacji posiadają: RSO, RSZ oraz RGF

Posiedzenia RUE

1. Posiedzenia RUE zwoływane są z inicjatywy prezydencji, jednego z PC lub KE
2. Odbývają się w Brukseli (IV, VI i X w Luksemburgu)
3. Obrady RUE są tajne, z wyjątkiem obrad i głosowań nad projektami aktów prawnych, programami prac tej instytucji, a także rocznym programem prac KE
4. Posiedzenia RUE - średnio 1-2 razy w tygodniu
5. KE jest reprezentowana we wszystkich posiedzeniach RUE przez właściwego komisarza, który nie ma wprowadzić prawa do głosowania, ale ma prawo do zabierania głosu

Komitety Stałych Przedstawicieli

1. KSP, zwany także COREPER (*Comité des représentants permanents*), składał się początkowo z ambasadorów PC i kompetentnego przedstawiciela KE
2. Od 1962 r. istnieją dwa KSP – COREPER I (zastępcy ambasadorów) i COREPER II (ambasadorowie)
3. COREPER I zajmuje się pracami 6 formacji:
  - Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumenta
  - Rady ds. Konkurencji
  - Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii
  - Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa
  - Rady ds. Ochrony Środowiska
  - Rady ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury

Komitety Stałych Przedstawicieli

4. COREPER II zajmuje się pracami RE oraz 4 formacji:
  - RSO
  - RSZ
  - RGF
  - RWSSW
5. COREPER I i COREPER II obradują z reguły raz w tygodniu, niekiedy 2 razy w tygodniu. Nie ma między nimi żadnej zależności hierarchicznej

Komitety

1. W skład Komitetów wchodzi ambasadrowie, sekretarze stanu lub wyżsi urzędnicy placówek dyplomatycznych albo ministerstw, a nawet szefowie sztabów PC
2. Komitety dzielą się na 3 kategorie:
  - Komitety ustanowione na mocy traktatów
  - Komitety ustanowione na mocy aktów RUE
  - Komitet ustanowiony na mocy decyzji przedstawicieli rządów

Komitety ustanowione na mocy traktatów

1. Komitet Ekonomiczno-Finansowy
2. Komitet Zatrudnienia
3. Komitet ds. Polityki Handlowej
4. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa
5. Stały Komitet Współpracy Operacyjnej w zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego
6. Komitet Ochrony Socjalnej

Komitety ustanowione na mocy aktów RUE

1. Komitet Wojskowy Unii Europejskiej
2. Komitet ds. Cywilnych Aspektów Zarządzania Kryzysowego
3. Komitet Polityki Gospodarczej
4. Komitet ds. Usług Finansowych
5. Komitet ds. Bezpieczeństwa (przedstawiciele organów bezpieczeństwa PC, analiza kwestii bezpieczeństwa związanych z pracami RUE)

Komitet ustanowiony na mocy decyzji przedstawicieli rządów

1. Specjalny Komitet ds. Rolnictwa

Grupy robocze

1. GR powoływane są *ad hoc* przez COREPER I i COREPER II
2. Skład: eksperci i kompetentni urzędnicy z ministerstw PC
3. Liczba GR nie jest stała: w ostatnich latach istniało 200 do 300 GR, przy czym średnio odbywają one od 1900 do 2200 posiedzeń w ciągu roku

Sekretariat Generalny

1. Na czele SG stoi sekretarz generalny, mianowany przez RUE, od 1980 r. na 5-letnią kadencję z możliwością odnowienia
2. Od TA do TL SG był zarazem WP ds. WPZiB, zaś administracyjnymi pracami SG kierował wtedy zastępca SG
3. Sekretariat Generalny składa się z Dyrekcji Generalnych z dyrektorami generalnymi na czele:
  - Każda DG składa się z dyrekcji z dyrektorami na czele
  - Dyrektorzy generalni są mianowani przez RUE, natomiast pozostali urzędnicy SG przez sekretarza generalnego lub jego zastępcę
4. Siedziba: początkowo Luksemburg, zaś od 1.01.1958 r. Bruksela

Prezydencja w RUE

1. Do TL każde PC pełniło prezydencję w RE oraz we wszystkich formacjach RUE, COREPER I, COREPER II, Komitetach i GR - przez 6 miesięcy w ciągu całego turnusu
2. Od TL każde PC pełni prezydencję we wszystkich formacjach RUE, z wyjątkiem RSZ, a także w COREPER I, COREPER II oraz przyporządkowanych RUE Komitetach i GR przez 6 miesięcy, ale w ramach tzw. prezydencji grupowej
3. Państwo pełniące prezydencję ma do dyspozycji SG RUE
4. Funkcje prezydencji: planistyczna, mediacyjna, administracyjna, koordynacyjna i reprezentacyjna

Kompetencje RUE

1. Ustawodawcze
2. Budżetowe
3. Kontrolne
4. Nominacyjne
5. Międzynarodowe

Kompetencje ustawodawcze

1. RUE uchwała rozporządzenia, dyrektywy, decyzje, zalecenia i opinie, choć od TM czyni to wspólnie z PE (art. 288 TFUE)
2. Rozporządzenie ma zasięg ogólny
  - obowiązuje w całości (we wszystkich swych częściach) i bezpośrednio, tzn. jest automatycznie stosowane we wszystkich PC
  - odpowiednikiem rozporządzenia w PC jest ustawa
  - w przypadku gdy norma prawna zawarta w rozporządzeniu jest sprzeczna z normą aktu prawa wewnętrznego, prawo unijne ma pierwszeństwo przed prawem krajowym, co nakłada na PC obowiązek uchylenia normy prawa krajowego kolidującej z prawem unijnym

Kompetencje ustawodawcze

3. Dyrektywa jest kierowana do wszystkich lub niektórych PC
  - pozostawia im swobodę wyboru formy (ustawa lub rozporządzenie) i środków realizacji zawartych w niej celów, ale w ściśle określonym terminie
  - dyrektywa nie ma odpowiednika w PC
4. Decyzja obowiązuje w całości (na tym polega zmiana ustanowiona przez TL). Natomiast decyzje wskazujące adresatów wiążą tylko tychże adresatów (PC lub jednostki)
  - odpowiednikiem decyzji w PC jest decyzja administracyjna
5. Zalecenia i opinie kierowane są do PC i jednostek, ale nie mają wiążącego charakteru
6. W WPZiB akty nieustawodawcze bezprzymiotnikowe: decyzje określające działania, decyzje określające stanowiska oraz akty wykonawcze do nich
7. Komitologia: RUE deleguje KE uprawnienia do uchwalania aktów wykonawczych, ale pozostawia sobie możliwość ich zmiany lub nawet zablokowania

Kompetencje budżetowe

1. RUE wraz z PE stanowi tzw. władzę budżetową UE, która corocznie określa wydatki i dochody UE
2. Procedura budżetowa – podobna do ZPU (komitet pojednawczy, trilog)

Kompetencje kontrolne

1. Kompetencje kontrolne RUE:
  - kontrola KE w zakresie realizacji jej kompetencji wykonawczych
  - kontrola KE w czasie rokowań nad umowami międzynarodowymi
  - ogólna kontrola polityczna PC z punktu widzenia przestrzegania przez nie interesów UE
2. Ponadto RUE posiada uprawnienia kontrolne w 3 politycznie wrażliwych dziedzinach:

Kompetencje kontrolne

- W procedurze przestrzegania wartości UE (art.. 7 ust. 1-3 TUE)
- W procedurze nadmiernego deficytu w PC strefy euro. Stwierdziwszy istnienie nadmiernego deficytu, RUE może zażądać złożenia w UE przez takie PC nieoprocentowanego depozytu w stosownej wysokości oraz nałożyć grzywnę (art. 126 TFUE)
- W dziedzinie pomocy publicznej. RUE może zalegalizować pomoc publiczną udzieloną przez dane PC (art. 108 ust. 2 TFUE). Jednak co do zasady działania PC podlegają w tej dziedzinie kontroli KE

Kompetencje nominacyjne

1. Mianuje członków TO, KES i KR

Kompetencje międzynarodowe

1. RUE decyduje o rozpoczęciu rokowań, wydaniu wytycznych negocjacyjnych, mianowaniu negocjatora lub przewodniczącego zespołu negocjatorów
2. RUE przyjmuje – każdorazowo na wniosek negocjatora - decyzję upoważniającą do podpisania, a następnie decyzję o zawarciu umowy międzynarodowej (art. 218 ust. 2-6 TFUE)
3. Negocjacje prowadzi KE z upoważnienia RUE. Dotyczy to traktatów akcesyjnych, umów o stowarzyszeniu, a także innych umów międzynarodowych z PT i OM
4. W ramach Euratomu wszystkie umowy negocjuje i podpisuje KE

Procedura podejmowania decyzji

1. RUE podejmuje decyzje:
  - Jednomyślnie
  - ZWG
  - KWG

Głosowanie jednomyślne

1. Każde PC ma jeden głos. Wstrzymanie się od głosu nie stanowi przeszkody dla jednomyślności (art. 238 ust. 4 TFUE)
2. Obszar głosowania jednomyślnego został ograniczony przez JAE, TM, TA, TN i TL
3. W pracach RUE może być również stosowana tzw. procedura pisemna (zebranie głosów drogą pisemną, jeżeli sprawa jest bardzo pilna). Jej zastosowanie wymaga jednomyślnej zgody PC, a także zgody KE, jeśli decyzja jest podejmowana na podstawie jej propozycji. Procedura ta jest stosowana m.in. w WPZiB

Głosowanie jednomyślne

3. Głosowaniu jednomyślnemu podlegają m.in.:

- kwestie dotyczące suwerenności PC
- rozszerzenie UE
- stowarzyszenie z UE
- rewizja traktatów założycielskich
- europejska ordynacja wyborcza
- zmiany w projekcie aktu prawnego KE dokonane przez RUE
- polityka podatkowa
- niektóre aspekty polityki budżetowej i monetarnej
- niektóre sprawy związane z rynkiem wewnętrznym
- większość spraw dotyczących WPZiB

ZWG

1. Każde PC ma 1:
  - Traktaty - RUE podejmuje decyzje większością głosów, zaś Reg stanowi, że kworum niezbędne to większość członków RUE
  - Wstrzymanie się od głosu jest równoznaczne z głosowaniem przeciw
2. Głosowanie zwg dotyczy najczęściej spraw proceduralnych oraz decyzji o zwołaniu KM

KWG

1. Głosowanie KWG odnosi się do pozostałych obszarów. Zostało one rozszerzone przez JAE, TM i TA, TN i TL
2. Kworum dla KWG stanowi większość członków RUE
3. Nieobecne PC może delegować swoje prawo głosu innemu PC, choć to ostatnie nie może przyjąć więcej niż jednej delegacji
4. Wstrzymanie się od głosu jest równoznaczne z głosowaniem przeciw
5. Do 31.10.2014 r. definicja KWG obejmowała głosy ważne (260/352 dla UE-28) reprezentowane przez 62% ludności UE
6. Od 1.04.2017 r. KWG stanowi 55% głosów PC reprezentujących co najmniej 65% ludności UE

Część A i B agendy RUE

1. 75-80% decyzji podejmowanych na forum RUE nie podlega głosowaniu, lecz konsensowi, osiąganemu w Części A i Części B agendy RUE
  - Agenda musi przyjęta na początku obrad RUE
  - Część A: sprawy, niewymagające dyskusji, gdyż osiągnięto co do nich konsens w komitetach
  - Część B: sprawy, co do których nie osiągnięto takiego konsensu. Są one dyskutowane i najczęściej osiąga się co do nich konsens

Grupy robocze, COREPER I i COREPER II, komitety

1. Grupy robocze, COREPER I i COREPER II (in. komitety) podejmują decyzje na zasadzie konsensu
2. Jeżeli konsens nie jest osiągnięty sprawa trafia pod obrady RUE
3. Przesłanie dyskutowanej sprawy na wyższy szczebel koordynuje przewodniczący RUE